

[Hendriksen.]

mænd, samt at disse Valg skal gælde indtil den 31. Marts 1941, hvorefter nye ordinære Valg vil være at foretage paa den i § 3, Stk. 1, nævnte Maade, saaledes som ogsaa anført af den højtærede Indenrigsminister i Forelæggelsestalen.

Det kuriøse ved denne Bestemmelse fremkommer derved, at de nuværende Borgmestre og Raadmænd blev valgt i Foraaret 1933 for et Tidsrum af 8 Aar, altsaa indtil den 31. Marts 1941. De er altsaa alle i Henhold til bestaaende Love og bestaaende Vedtægter valgt indtil den 31. Marts 1941, men ikke desto mindre skal de fratræde den 31. Marts 1938 og derefter nyvælges nøjagtigt for det Tidsrum, der resterer af den Periode, for hvilken de oprindeligt blev valgt. Det er noget besynderligt, og man skal i hvert Fald kende de indrepolitiske Forhold inden for Socialdemokratiet paa Københavns Raadhus for at forstaa, hvorfor en saadan Bestemmelse ønskes gennemført, noget, Venstres ærede Ordfører (Rytter) ogsaa var inde paa.

Det rimeligste havde været at lade de Borgmestre og Raadmænd, der er valgt i 1933, fungere indtil 31. Marts 1941, altsaa Perioden ud, saafremt de ønskede det, og nøjes med at vælge en Overborgmester samt Stedfortrædere for den eller de Magistratsmedlemmer, der af en eller anden Grund maatte ønske at udtræde. Kun indrepolitiske Vanskeligheder kan begrunde § 13, saaledes som den er formuleret, og da disse Vanskeligheder ikke findes inden for mit Parti, maa de nødvendigvis findes inden for Socialdemokratiet. Fra vor Side har vi imidlertid accepteret § 13, som den foreligger, fordi vi har lagt megen Vægt paa at faa gennemført en Forfatningsændring af den Karakter, der her er Tale om. I Sammenligning med de Fordele, som Forslaget efter vor Anskuelse i øvrigt byder paa, er Bestemmelsen i § 13 naturligvis ogsaa underordnet; men den er ikke desto mindre ejendommelig. At Bestemmelsen skulde bruges indrepolitisk, om jeg saa maa sige, viser jo ogsaa de senere Dages Begivenheder.

Jeg skal derefter blot understrege, hvad ogsaa er fremhævet fra mit Partis Side under Forhandlingerne i det andet høje Ting, at vor Tilslutning til Lovforslaget ingenlunde præjudicerer noget med Hensyn til vor Stilling til det kommende Magistratsvalg i 1941. I Henhold til Lovforslaget har Borgerrepræsentationen den beslutende Myndighed og Magistraten den administrative Myndighed, og dette finder vi er ret og rigtigt. Men det Spørgsmaal, der rejser

sig for os, og om hvilket vi ikke har truffet nogen Afgørelse, hvilket ikke vil ske før til Magistratsvalget 1941 — vi har stedse betragtet vore Magistratsmedlemmer som valgt indtil nævnte Tidsrum —, er det for os saare vigtige Spørgsmaal, om det er rigtigt at vælge Magistratsmedlemmer efter Forholdstalsvalg, eller om det ikke vil være nok saa rigtigt at lade Magt og Ansvar følges ad. Man vælger jo ikke Ministre ved Forholdstalsvalg, og selv om jeg erkender, at der ikke kan drages en nøjagtig Parallel mellem et Ministeriums og Magistratens Beføjelser, er der dog visse Lighedspunkter. Spørgsmaalet for os er, om det er rigtigt at have Borgmestre siddende i Administrationen, naar de i Virkeligheden er tvunget til paa afgørende Punkter at udøve Flertallets Bestemmelser. Om dette Spørgsmaal har mit Parti altsaa ikke truffet nogen Afgørelse af den af mig her nævnte Grund, men vi forbeholder os Ret til inden Magistratsvalget i 1941 at træffe vor Afgørelse og ønsker ikke gennem vor Tilslutning til det foreliggende Lovforslag at præjudicere noget som helst med Hensyn til vor Stilling til den Tid.

Maa jeg saa blot til Slut i Anledning af en Bemærkning af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) sige, at jeg finder det urigtigt og vil advare imod, at Udtalelser, der er faldet i det andet høje Ting, drages ind i Diskussionen her paa den Maade, som det ærede Medlem ønsker det. Det ærede Medlem udtalte, at han fandt, at vor Partis Ordfører i det andet høje Ting, Folketingsmand Bindslev, var faldet noget stærkt over Venstre i Anledning af et bestemt Spørgsmaal. Jeg vil dog gaa ud fra, at det ærede Medlems Partifæller i det andet høje Ting har været i Stand til, hvis de ønskede det, at optage en Diskussion med Folketingsmand Bindslev. Jeg finder i hvert Fald ikke for mit Vedkommende, at der er nogen Anledning til i dette høje Ting at imødegaa Udtalelser, der er fremsat i det andet høje Ting, og som Partiet Venstres Repræsentanter havde fuld Lejlighed til at imødegaa dersteds.

Martin Sørensen (Peterslund): Nærværende Lovforslag er forberedt af Københavns Borgerrepræsentation i et af denne nedsat Fællesudvalg, der har indstillet til Indenrigsministeren at udarbejde et Forslag om Ændring af Københavns Forfatning, et Forslag, der er tiltraadt af Magistraten. Forslaget er fremsat af Indenrigsministeren i Folketinget, hvor det baade i selve Tinget og i et af dette nedsat Udvalg